tis, ehk et Jummal Sauli wägga sure ahhastusse ja iggatsemisse pärrast Samueli järrele selle waimo ta jure laskis miñna. Sest kui se naene ommad kunsti-asjad hakkas aiama, wõttis ta warsi sure heälega kisendada, kui Samuel ta silma ette tulli, ja ütles Sauli wasto: Miks olled sa mind petnud? Sa olled jo Saul. Kunningas kartis, et se naene kartusse pärrast omma lausuja-tõõd piddi mahhajätma; sepärrast kinnitas ta tedda ütteldes: Ärra karda, rägi agga ülles, mis sa nääd? Ta kostis: Ma nään jummalaid maast üllestullewad, ja neist ollen ma sind tunda saand. Kuningas küsis weel: Mis temma nägo on? ja ta wastas: Üks wanna mees tulleb ülles ja temal on kuub selgas. Saul ei näind kül ühtegit, siiski moistis ta selle naese sannast, et se Samuel pidi ollema, sepärrast heitis ta silmili mahha

ja